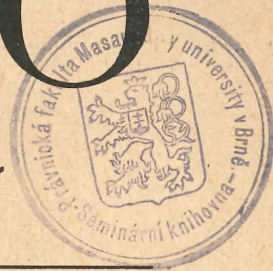


ČESKÉ PRÁVO

ČASOPIS SPOLKU NOTÁŘŮ ČESKOSLOVENSKÝCH.

ŘÍDÍ PROF. Dr. EM. SVOBODA S KRUHEM REDAKČNÍM.



VYCHÁZÍ KAŽDÝ MĚSÍC MIMO ČERVENEC A SRPEN. — REDAKCE A ADMINISTRACE V PRAZE-II
VÁCL. NÁM. 28. — PŘEDPLATNÉ ROČNĚ 40 K I S POŠTOVNÍ ZÁSILKOU — JEDNOTLIVÉ ČÍSLO 4 K

ROČNÍK VII.

V PRAZE, V KVĚTNU 1925.

ČÍSLO 2.

Notář Dr. EM. LISKA:

Zvýšení pevných kolkových poplatků.¹⁾

Prováděcím nařízením ze dne 28. dubna 1925 č. 87 Sb. z. a n. k zákonu ze dne 3. dubna 1925 č. 54 Sb. z. a n. bylo vysloveno, že účinnost zákona toho a jeho prováděcího nařízení se počíná dnem 8. května 1925.

Předmětem tohoto pojednání jest zjištění změn, jež hořejším zákonem byly zavedeny, hlavně pokud to spadá do oboru notářského.

Předně bude třeba, abychom si uvědomili, jaké druhy poplatků máme. Poplatkový zákon rozeznává v §§ 3 až 5. tyto poplatky:

1. pevné poplatky (kolkové), jimž podléhají:

a) podání, duplikáty a přílohy,

b) vysvědčení,

c) obchodní a živnostenské knihy, knihy o podnicích průmyslových, o sprostředkování obchodů atd.,

d) úřední vyhotovení, z nichž podle sazby pevný kolkový poplatek sluší zapraviti,

e) právní listiny, jež nepodléhají kolkovému poplatku podle hodnoty předmětu odstupňovanému.

Některé z těchto pevných poplatků byly postupem času podle hodnoty předmětu odstupňovány, tak zejména z podání v soudním řízení, z podání ohledně určitých živnostenských oprávnění (pol. 43 b 1.).

2. Poplatky stupnicové z právních jednání v § 1 A 3. poplatkového zákona uvedených a to:

a) poplatky ze směnek podle zákona ze dne 7. dubna 1920 č. 249 Sb. z. a n., zákona ze dne 25. ledna 1922 č. 30 Sb. z. a n. a zákona ze dne 1. dubna 1922 č. 113 Sb. z. a n.,

b) poplatky podle stupnice I., II. a III.

3. Poplatky procentuální a to:

a) poplatky z převodu nemovitostí,

b) daň z obohacení (daň dědickou a daň darovací),

c) poplatky z vkladu do veřejných knih,

d) poplatkový ekvivalent,

e) paušální poplatky:

aa) v poručenských a opatrovnických věcech,

bb) z projednávání pozůstalostí,

cc) z konkursního a vyrovnávacího řízení,

dd) z poživací podstaty soudně uschované a podstaty substituční,

ee) ze svěřenství,

ff) ze služebních smluv podle zákona ze dne 12. srpna 1921 č. 295 Sb. z. a n.,

f) poplatky z pojišťovacích smluv,

g) poplatky ze soudních smírů,

h) poplatky z náhrady v řízení vyvlastňovacím,

ch) jiné procentuální poplatky.

Zákonem ze dne 3. dubna 1925 č. 54 Sb. z. a n. byly zvýšeny jediné pevné poplatky kolkové a to nikoliv všechny, nýbrž pouze mimo soudní pevné poplatky.

Za to nebyly zákonem tím zvýšeny ani poplatky stupnicové, ani poplatky procentuální ani pevné poplatky soudní.

Dříve než se budeme obíratí změnami zavedenými hořejším zákonem, přihlédneme k poplatkům před vydáním tohoto zákona platným.

Cís. nařízením ze dne 15. září 1915 č. 279 ř. z. byly nově upraveny »soudní poplatky«, jež pak zákonem ze dne 25. ledna 1922 č. 38 Sb. z. a n. byly většinou zvýšeny. Tyto soudní poplatky jsou podrobně uvedeny v sazbě vyhláškou ministerstva financí ze dne 22. března 1922 č. 123 Sb. z. a n. vydané, a jsou skoro vesměs poplatky pevnými, a jen z malé části poplatky procentuálními.

Tyto soudní poplatky nebyly pozměněny zákonem ze dne 3. dubna 1925 č. 54 Sb. z. a n. a platí proto nezměněně dále. (Viz § 2 cit. zák.)

Stupnicové poplatky podle stupnice I., II. a III. byly zvýšeny čís. nařízením ze dne 28. srpna 1916 č. 281 ř. z. a opětně zákonem ze dne 7. ledna 1920 č. 31 Sb. z. a n. a byly upraveny nařízením vlády rep. čsl. ze dne 24. ledna 1920 č. 53 Sb. z. a n., v kteréžto úpravě dosud platí.

Ze směnek, jež se původně kolkovaly podle stupnice I. změněné zákonem ze dne 8. března 1876 č. 26 ř. z. a pak zákonem ze dne 7. ledna 1920 č. 31 Sb. z. a n. a pokud se týče nařízením vlády rep. čsl. ze dne 24. ledna 1920 č. 53 Sb. z. a n., byly zavedeny zvláštní stupnicové poplatky zákonem ze dne 7. dubna 1920 č. 249 Sb. z. a n., zákonem ze dne 25. ledna 1922 č. 30 Sb. z. a n., zákonem ze dne 1. dubna 1922 č. 113 Sb. z. a n.

Tyto stupnicové poplatky novým zákonem rovněž nebyly zvýšeny a platí tedy beze změny.

Pokud se týče poplatků procentuálních, jsou tyto nyní upraveny:

a) poplatky z převodu nemovitostí zákonem ze dne 7. ledna 1920 č. 31 Sb. z. a n. Nařízením vlády rep. čsl.

¹⁾ Při tomto pojednání nebylo přihlíženo k poplatkům platným na Slovensku a na Podkarpatské Rusi.

ze dne 24. ledna 1920 č. 53 Sb. z. a n. byly sazby stanovené v §§ 1, 2 a 3 zákona ze dne 18. června 1901 č. 74 ř. z. nahrazeny sazbami novými, uvedenými v tabulce připojené k právě zmíněnému vládnímu nařízení;

b) poplatky z obohacení jsou upraveny zákonem ze dne 12. srpna 1921 č. 337 Sb. z. a n. o dani z obohacení a prováděcím nařízením ze dne 23. března 1922 č. 111 Sb. z. a n.;

c) procentuální poplatky z vkladu do pozemkových knih (vkladné) byly zvýšeny čís. nař. ze dne 28. srpna 1916 č. 281 ř. z. a zákonem ze dne 7. ledna 1920 č. 31 Sb. z. a n.;

d) posléz uvedeným zákonem byly dále zvýšeny procentuální poplatky z pojišťovacích smluv, ze soudních smírů, z náhrady v řízení vyvlastňovacím a paušální poplatky v řízení konkursním a vyrovnávacím.

Poplatkový ekvivalent byl zvýšen čís. nařízením ze dne 28. srpna 1916 č. 281 ř. z.

Ani procentuální poplatky nebyly hořejším zákonem č. 54 z r. 1925 zvýšeny.

Čís. nařízením ze dne 28. srpna 1916 č. 281 ř. z. byly pak zvýšeny i pevné poplatky, vyjímajíc:

1. poplatky soudní podle čís. nař. ze dne 15. září 1915 č. 279 ř. z.,

2. poplatky z podání o zápis do obchodního rejstříku (saz. pol. 43 lit. l) čís. 1. ve znění zákona ze dne 24. února 1905 č. 32 ř. z.),

3. poplatky za úřední vidimované opisy aneb úřední vidimace, úřední legalisace a duplikáty úředních vyhotovení, i když tyto úřední výkony nebyly soudem provedeny.

Ježto byly pochybnosti, zda-li kolek za notářské legalisace na netabulárních listinách, pak za notářské vidimace a ze snímků notářských spisů čís. nařízením ze dne 28. srpna 1916 č. 281 ř. z. byly na dvojnásobnou míru zvýšeny, čili nikoliv, obrátil se rak. notářský spolek na bývalé rak. ministerstvo financí s dotazem o vysvětlení, na který sdělilo jmenované ministerstvo výnosem ze dne 2. října 1916 č. 71304, že dosavadní poplatek za notářské vidimování per 1 K z každého archu opisu potáhmo za notářskou legalisaci na netabulárních listinách per 1 K za prvý a per 50 h za každý další ověřený podpis hořejším čís. nařízením nebyl na dvojnásobnou míru zvýšen,

4. poplatky z podání o udělení živnostenských oprávnění podle saz. pol. 43 lit b) čís. 1. ve znění zákona ze dne 24. února 1905 č. 32 ř. z.,

5. poplatky z osobních lístků podle saz. pol. 47 lit. e),

6. poplatky z obchodních a živnostenských knih podle saz. pol. 59,

7. poplatky ze šeků a z kupeckých poukázek, těchto s platností nejvýše osmidenní,

8. poplatky totalisatérů a bookmakerů uvedené v čís. nař. ze dne 28. srpna 1916 č. 282 ř. z.

Všechny ostatní pevné poplatky byly čís. nař. ze dne 28. srpna 1916 č. 281 ř. z. zvýšeny. (Viz §§ 9, 11, až 13 cit. čís. nař.)

Zákonem ze dne 7. ledna 1920 č. 31 Sb. z. a n. byly pak z pevných poplatků zvýšeny:

a) kolek na karty,

b) kolek z bilancovaných kont,

c) poplatky z loterních výher,

d) poplatky ze sázek totalisatérských a bookmaker-
ských, tedy vesměs mimosoudní pevné poplatky.

Ostatní pevné kolkové poplatky tímto zákonem zvýšeny nebyly.

Pevné poplatky kolkové byly tedy až do vydání zákona ze dne 3. dubna 1925 č. 54 Sb. z. a n. upraveny hlavně čís. nařízením ze dne 28. srpna 1916 č. 281 ř. z. a čís. nař. ze dne 15. září 1915 č. 279 ř. z. pozměněným zákonem ze dne 25. ledna 1922 č. 38 Sb. z. a n.

Tyto pevné poplatky kolkové byly zákonem ze dne 3. dubna 1925 č. 54 Sb. z. a n. zvýšeny s výjimkami v zákoně tom uvedenými.

Podle § 2 tohoto zákona nebyly zvýšeny tyto pevné poplatky:

1. ze šeků²⁾ a z kupeckých poukázek,³⁾

2. z účtů,⁴⁾

3. z bilancí a bilancovaných kont,⁵⁾

4. z ujednání o soudní příslušnosti,⁶⁾

5. z legitimací na sníženou a volnou jízdu na dra-
hách,⁷⁾

6. pevné kolkové poplatky soudní podle čís. nař. ze dne 15. září 1915 č. 279 ř. z. a zákona ze dne 25. ledna 1922 č. 38 Sb. z. a n.,

7. ze sázek proti bookmakérovi, a

8. na Slovensku poplatky podle saz. pol. 13-IV bod 4. popl. prav.

Všechny ostatní dosavadní pevné poplatky kolkové byly zvýšeny a to:

1. podle § 7 cit. zák. kolkové poplatky z dobytčích pasů na Slovensku a v Podkarpatské Rusi,

2. podle § 11. cit. zák. kolek z hracích karet,

3. podle § 3. cit. zák. pevné poplatky kolkové 10, 20 a 30 h z obchodních a živnostenských knih uvedených v saz. pol. 59 b) popl. zák.⁸⁾ na míru dvojnásobnou,

4. podle § 1 cit. zák.

a) ostatní poplatky 10 h, 20 h a 30 h vyjma z obchod-
ních a živnostenských knih právě uvedených na 50 h,⁸⁾

b) poplatky 40 h a 50 h na 1 Kč,

c) poplatky 1 Kč a 1 Kč 20 h na 3 Kč,

d) poplatek 2 Kč na 5 Kč,

e) poplatek 3 Kč na 8 Kč,

f) poplatek 4 Kč na 10 Kč,

g) poplatek 6 Kč na 15 Kč,

h) poplatek 8 Kč na 20 Kč,

ch) poplatek 12 Kč na 30 Kč, a

i) poplatek 20 Kč na 50 Kč.

j) na Slovensku poplatek 5 Kč podle § 74 zák. čl. XI z r. 1918 o poplatcích z převodu majetku na 8 Kč,

5. podle § 4 cit. zák. poukázky na peněžité plnění vystavené a splatné v cizině, které, nejsou v textu označeny jako šek, mají jinak náležitost šeku, jsou podrobeny, pokud poplatek podle ustanovení platících pro kupecké poukázky na plnění peněžité, nečiní méně, pevnému kolkovému poplatku 1 Kč.

Hořejším zákonem byly nově zavedeny tyto pevné kolkové poplatky:

a) podle § 5 za ověření podpisu úřední osoby nebo notáře tuzemskými ústředními úřady kolkový poplatek

²⁾ 4 h a 10 h za šek,

³⁾ 10 h,

⁴⁾ 2 h do 20 Kč, 10 h do 100 Kč, 20 h do 1000 Kč a 50 h přes 1000 Kč,

⁵⁾ 50 h,

⁶⁾ 1 Kč,

⁷⁾ 50 h, 1, 2, 4, 5, 10, 20 a 40 Kč.

⁸⁾ To jsou tak zvané vedlejší knihy obchodní; hlavní knihy obchodníků, jež kolkovaly se kolkem 50 h za arch, podléhají nyní kolků 1 Kč za arch.

5 Kč. Superlegalisace notářova podpisu *soudy* nepodléhá, tak jak až dosud, tomuto nově zavedenému pevnému kol-
kovému poplatku per 5 Kč, ježto v zákoně se výslovně
mluví o ověření ú s t ř e d n í m i ú ř a d y, a k těm soudy
zajisté nepatří;

b) podle § 6. pevný poplatek kolkový 500 Kč za
každé jmenování nebo přeložení notáře, za ustanovení
sensálem pro určitý obvod, za udělení oprávnění civil-
ního technika, za přiznání názvu inženýr a konečně za
zápis do seznamu advokátů.

Tyto nově zavedené pevné poplatky zapravují se
podle § 1. prováděcího nařízení v kolcích.

Pokud se týče přeložení notářů platí se podle § 2
prováděcího nařízení kolkový poplatek per 500 Kč jen při
přeložení do obvodu jiného sborového soudu, nikoliv však
při přeložení na jiné místo v obvodu sborového soudu, pro
něž notář byl ustanoven.

V důsledku zvýšení mimosoudních pevných poplatků
kolkových byly v § 8 hořejšího zákona cenové hranice
stanovené v saz. pol. 44 písm. q)⁹⁾ a v saz. pol. 79 písm.
c) aa) čís. 1.¹⁰⁾ částkou 100 Kč a v saz. pol. 116 písm.
g) b)¹¹⁾ částkou 400 Kč, zvýšeny na míru pětinašobnou.

§ 12 hořejšího zákona byly poplatky za úschovu
soudních deposit upraveny ve výši sazeb platných pro
poštovní šekový úřad v řízení o ukládání soudních de-
posit; poplatky za úschovu peněz a skvostů zůstávají ne-
změněny.

Poplatky za úschovu soudních deposit pak jsou blíže
uvedeny v § 8. prováděcího nařízení.

Zákonem ze dne 3. dubna 1925 čís. 54 Sb. z. a n. bylo
dále zavedeno vybírání kvitančního a smluvního poplatku
při úhradách ze státních pokladen a z pokladen podniků a
ústavů státních aneb státem na vlastní účet spravovaných.
(Viz § 13 až 18 cit. zákona a § 9 až 14 prov. nař.)

Aby se předešlo obcházení poplatkového zákona, bylo
v § 19 hořejšího zákona stanoveno, že jestliže smluvní
strany před jedním nebo několika svědky uzavřely
smlouvu, nebo osvědčily, že mezi nimi smlouva byla uza-
vřená, pokládá se takový zápis podepsaný svědkem nebo
svědky, užíje-li se ho k úřední potřebě, ze stanoviska po-
platkového práva za listinu o příslušném právním jednání,
a to bez rozdílu, je-li zápis ten v rukou jedné ze smluv-
ních stran či osoby třetí.

Ohledně $\frac{1}{2}\%$ paušálního poplatku ze služebních
smluv podle § 1. zákona ze dne 12. srpna 1921 č. 295 Sb.
z. a n. bylo v § 20. hořejšího zákona stanoveno, že se
vztahuje také na požitky, jichž se dostává pod jakým-
koliv názvem správním orgánům osob právnických.

Při výměně kolkových známek a cenin, jež až do
účinnosti hořejšího zákona děla se bezplatně, srazí se
žadatelé podle § 21 zákona toho, pokud hodnota známek
a cenin těch dosahuje 5 Kč, z částky v kolcích a ceninách
vrácené 10% vyměněné hodnoty.

Cenou novinku nám přinesl § 22 hořejšího zákona.
Skládá-li se totiž podání, listina aneb spis z jednotlivých

⁹⁾ Stížnosti aneb rekursy proti rozhodnutí o podáních uve-
dených v saz. pol. 44 q. Tyto se nyní kolkují: a) do 500 Kč
z každého archu kolkem za 1 Kč, b) přes 500 Kč z každého
archu kolkem za 3 Kč.

¹⁰⁾ Protokoly, jež byly sepsány jinými úřady než soudy
o sporech soukromých osob, a jež nezastupují podání. Proto-
koly ty kolkují se nyní při hodnotě sporného předmětu pod
500 Kč kolkem za 1 Kč a přes 500 Kč kolkem za 3 Kč.

¹¹⁾ Směnečné protesty sepsané soudem kolkují se
nyní: a) při směnečné pohledávce nepřesahující 2000 Kč kolkem
za 20 Kč, a b) přes 2000 Kč kolkem za 30 Kč.

listů rozměru ne většího než polovice normálního archu
(875 cm²), platí se za první dva listy poplatek náležející
za první archi podle plné sazby a za každý další list po-
platek ve výši polovičního poplatku náležejícího za druhý
arch, činí-li poplatek za druhý arch více než 1 Kč.

Až do zavedení této novinky platily se kolkové po-
platky z celého archu, a byla-li listina nebo podání na-
psány na půlarších čili listech, pokládal se ze stanoviska
poplatkového zákona každý půl arch čili list za celý arch.

Ustanovením § 22 hořejšího zákona přišlo se vstříc
potřebám moderního života obchodního, kde používá se
zejména při psaní na psacím stroji k sepsání listin, podání
a spisů místo celých archů pouze půlarchů čili listů.

Podle § 15 prováděcího nařízení vztahuje se tato
úleva v § 22 zákona poskytnutá též na poplatky v řízení
soudním.

Je-li tedy podání na soud, jež podléhá kolkem 2 Kč za
arch, sepsáno na třech listech, opatří se první list kolkem
za 2 Kč za první dva listy a třetí list kolkem za 1 Kč.

Bude-li předložen notáři k ověření opis listiny sepsaný
na pěti listech, opatří notář ověřovací doložku kolkem za
7 Kč 50 h (z prvních dvou listů 3 Kč a z dalších třech listů
po 1 Kč 50 h).

Podle § 15 (2) prováděcího nařízení nevztahuje se
tato úleva na obchodní knihy, účty a vůbec na písemnosti,
při nichž pevný poplatek za druhý arch nečiní více než
1 Kč.

Níže uvedu některé z pevných poplatků kolkových,
jež hořejším zákonem byly zvýšeny.

Tak byly zákonem tím zvýšeny tyto poplatky:

1. za žádost za udělení místa notářského z prvního
archu místo 3 Kč na 8 Kč a z každého dalšího archu
místo 1 Kč na 3 Kč; kvalifikační tabele podléhá příloho-
vému kolkem místo 50 h za 1 Kč;

2. poplatek kolkový z jednacního rejstříku a z rejstříku
protestů, který podle saz. pol. 74 činil 20 h z každého
archu, byl zvýšen § 1 hořejšího zákona na 50 h z kaž-
dého archu.

Není pochybnosti, že ustanovení § 25 odst. 3. zákona
č. 54 z r. 1925 použití jest nejen na obchodní a živno-
stenské knihy, nýbrž i na rejstříky notářů, takže, pokud
první zápis v nich před dnem 8. května 1925 byl vykonán,
není třeba je dodatečně dáti kolkovati.

3. pevný listinný kolek z notářských spisů, jež ne-
podléhají kolkem stupnicovému, byl zvýšen z 2 Kč na
5 Kč z každého archu; z notářských spisů o posledních
pořízeních, dědických smlouvách, smlouvách advitalit-
ních, z darování na pád smrti a pod. byl kolek z prvního
archu ze 3 Kč zvýšen na 8 Kč.

Spisy notářské o posledních pořizováních, jakož i sou-
kromá poslední pořizování netřeba kolkovati, podléhají kolkem
až při vyjednání pozůstalosti, a to jen tehdy, když na zá-
kladě jich nastane převod majetku a když hrubá pozů-
stalost 100 Kč převyšuje.

Kolek z takového posledního pořizování vyměří se sou-
časně s poplatkem z převodu majetku.

4. Kolkem ze snímků z notářských spisů byly zvý-
šeny z 1 Kč na 3 Kč za každý arch, pak-li kolek z prvo-
pisu notářského spisu podléhajícího stupnicovému po-
platku nečinil méně než 3 Kč.

5. Kolek při legalisaci notářem byl zvýšen:

a) při tabulární listině z 50 h na 1 Kč,

b) při jiné listině

aa) kolek 1 Kč z prvního podpisu na 3 Kč, a kolek
50 h z každého dalšího podpisu na 1 Kč,

- bb) kolek 2 Kč při ověřování obchodních firem a podpisů na společenských smlouvách na 5 Kč a za současné ověření každého dalšího podpisu z 1 Kč na 3 Kč.

Legalisace prováděné soudy podléhají:

a) při tabulárních listinách místo kolku 1 Kč kolku 3 Kč,

b) při jiných listinách za ověření prvního podpisu místo kolku 2 Kč za 5 Kč a za současné ověření každého dalšího podpisu místo 1 Kč za 3 Kč;

6. kolek při ověřování opisů, ať soudem, ať notářem, byl zvýšen z každého archu opisu z 1 Kč na 3 Kč.

Podle 3. poznámky k saz. pol. 2. smí být opisy několika listin jen tehdy pod jedním kolkem napsány, a několik opisů pod jedním kolkem napsaných smí jen tehdy být ověřeno, pak-li kolek ten odpovídá souhrnu všech poplatků, jež by bylo třeba zapraviti, kdyby opisy se nenalézaly na témže archu, nýbrž kdyby každý opis byl vyhotoven zvlášť.

Byly-li na př. na jeden arch opsány tři křestní listy, pak podléhá ověření opisu toho kolku za 9 Kč (tři kolky po 3 Kč).

7. při ověřování správnosti překladů byl zvýšen kolek, který až dosud činil z prvního archu 3 Kč, na 8 Kč.

8. Kolky ze všech protokolů podle §§ 80, 81, 83, 87, 88, 105, 106, 107 a 109 not. řádu sepsaných byly zvýšeny z 2 Kč na 5 Kč.

Dopis nebo telegram, který podle § 83 not. řádu se přijíje k protokolu, opatří se kolkem místo 50 h za 1 Kč.

9. Kolek na protesty směnek notářem sepsané byl zvýšen z 3 Kč na 8 Kč za každý arch.

10. Žádosti za zapsání kandidáta notářství do seznamu kandidátů sluší kolkovati místo 2 Kč za 5 Kč.

11. Vysvědčení vydaná notářem personálu podléhají kolku místo 2 Kč za 5 Kč.

12. Z mimosoudních podání soukromých osob, tedy z podání na presidenta republiky, na národní shromáždění, na zemská, krajská, župní, okresní nebo obecní zastupitelstva, úřady a veřejné ústavy a je zastupující úřední osoby byly kolkové poplatky zvýšeny tak, jak v § 1 hořejšího zákona jest uvedeno.

13. Z příloh podání mimosoudních byl kolkový poplatek 50 h zvýšen na 1 Kč.

14. Z vysvědčení úředních z 3 Kč na 8 Kč.¹²⁾ z vysvědčení osob soukromých z 2 Kč na 5 Kč, a z vysvědčení vydaných pro osoby, jež žijí z výdělků nepřevyšujícího obyčejnou denní mzdu, z 50 h na 1 Kč.

15. Z právních listin, jež podléhaly až dosud pevnému kolku za 2 Kč, na 5 Kč. Jsou to na příklad smlouvy kupní, směnné, dílčí, odstupní a pod. o nemovitostech, smlouvy adopční, smlouvy schovací, nebyla-li v nich ujednána odměna za uschování, prohlášení knihovních věřitelů o postoupení knihovní přednosti, prohlášení o propuštění ze zástavy, pokud nepodléhají poplatku stupnicovému, listiny při konversi, pokud podléhají kolku pevnému atd.

¹²⁾ Na úřední vysvědčení (potvrzení) soudy vydávaná požadovaly soudy na základě presidiálního nařízení kolek 4 Kč z archu. Ježto podle přesného znění pol. 14 sazby soudních poplatků ze dne 22. března 1922 č. 123 Sb. z. a n. pouze úřední potvrzení soudu v konkursním a vyrovnávacím řízení vydaná, se kolkují z každého archu 4 Kč, mohlo by stejné kolkování i ostatních soudních úředních vysvědčení a potvrzení zakládati se na obdobném použití pol. 14. zmíněné sazby.

Je-li tento názor správným, pak sluší veškerá soudní úřední potvrzení a vysvědčení i na dále kolkovati 4 Kč za každý arch, jinak podle § 1 zákona č. 54 z r. 1925 8 Kč.

16. Z plných mocí z 2 Kč na 5 Kč.

17. Ze stvrzenek na vydaná deposita ze soudního schovacího úřadu z 2 Kč na 5 Kč.

18. Z výtahů z matrik z 2 Kč na 5 Kč.

Rozhodnutí nejvyššího soudu.

Provozování kamenného lomu a výroba dlažebního kamene v něm jest prvovýrobou, třeba lom patřil vlastnický i z části jiné osobě, na výrobě nesúčastněné a proto nelze podnik takový opovětiti jako obchod k zápisu do obchodního rejstříku.

(Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 15. dubna 1925 R I. 81/25.)

Nejvyšší soud změnil k rekursu finanční prokuratury usnesení nižších soudů a zamítl návrh J. Ka, vlastníka realit a stavitele Ba za zápis firmy K. a B. do obchodního rejstříku. Odůvodnění:

Veřejnou společností ve smyslu obchodního zákona jest spojení se dvou neb více osob ku provozování obchodů pod společnou firmou na společný účet (čl. 85 obch. z.). Jednou z podstatných náležitostí jest tedy, aby provoz podniku byl obchodem ve smyslu čl. 271 a násl. obch. z.

V tomto případě jde o provozování žulových lomů, výrobu dlažebního kamene. Nehledíc ani k tomu, že podle obsahu opovědi bylo žádáno o vyznačení předmětu podniku jen jako »provozování žulových lomů«, nikoli také »výroba dlažebního kamene«, a že podle konaných zjištění jde o provoz lomu v Z, není provedený již zápis firmy K. & B. jako veřejné společnosti zákonem odůvodněn.

Podle stavu věci mohlo by se jednati jen o obchody ve smyslu čl. 271, č. 1 obch. z. t. j. o koupi neb jinaké zjednání věcí movitých za účelem jich dalšího zcizení.

»Zjednáním« jest rozuměti jakékoliv úplatné právní jednání mezi živými směřující k nabytí vlastnictví oněch movitostí, jež mají být dále zcizeny. Naproti tomu není zjednáním v tomto smyslu nabytí bezplatné neb jednostranné, zejména získání věcí oněch prvovýrobou ať již na vlastním nebo spachtovaném pozemku.

V tomto případě jde o lámání žuly a její prodej, pokud se týče o výrobu dlažebního kamene ze žuly získané z lomu, připsané jednou polovicí J. Kovi, jednou čtvrtinou, Bovi a jednou čtvrtinou manželce Bově, tudíž z části společníkům a z části osobě stojící mimo společnost. Aby tedy z lomu toho mohla těžiti společnost jako taková, musila ho získati buď jako součást společenského jmění nebo nabytí práva k lámání kamene.

Že by šlo o přínos společnosti výslovně popírají, netvrdí však ani, že by oni neb manželka Bova své podíly na lomu byli společností za účelem provozu lámání kamene propachtovali, neb kámen jinak úplatně přenechali. Naopak z výpovědi společníků, jmenovitě J. Ka a manželky Bovy vyplývá, že všichni po čas trvání společnosti své podíly na lomu bezplatně věnovali společenským účelům. Pak ale schází podstatná známka obchodu t. j. úplatné zjednání věcí movitých (kamene) za účelem dalšího jich zcizení (čl. 271 č. 1 obch. z.). Nejde-li však o obchod, není společnost obchodníkem podle obch. zákona (čl. 4, 5, 85 obch. z.), není oprávněna vésti firmu a nemůže být zapsána do obchodního rejstříku. (§ 7 úvoz. z. k obch. z. čl. 85 obch. z.).

Byl-li přes to zápis povolen, jest to ve zřejmém odporu se zákonem a jest dovolací rekurs v ustanovení § 16 cis. pat. ze dne 9. srpna 1854 č. 268 ř. z. odůvodněn. er.



Z E D N E .



Prof. Dr. Josef Gruber mrtev.

Ve čtvrtek rozloučila se právnická fakulta Karlovy university a česká veřejnost právnická, obchodní, průmyslová i zemědělská s vynikajícím českým učencem a organizátorem, ušlechtilým i beznáročným člověkem Prof. Dr. J. Gruberem. Zvláštnímu článku